

Діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шваб. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 мар.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ш. — Зміна адреси 1 год.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Поширення концесій у СРСР.

Львів, 23. вересня 1928.

Радянська союзна телеграфічна агенція принесла перед кількома днями вістку про те, що всесоюз. Раднарком, тобто уряд СРСР прийняв постанову про поширення концесій для чужинних капіталістів. Вже з телеграфічної інформації видно, що мова тут не про збільшення числа концесій для поодиноких чужинних капіталістичних фірм, але про щось дещо важніше та більше далекосяжне, бо про збільшення прав і привілеїв для тих, що підуть на більш-менш великі концесії та зловживатимуть своєю капіталами у СРСР.

Досі вели більшовицькі таку концесійну політику, що всі чужинні капіталісти, хоч і заключали концесійні договори та зловживали в СРСР своєю капіталами, то були дуже скоро пригноблені до ліквідації і договорів і підприємств з тієї простої причини, що не могли працювати в обставинах більшовицької економічної диктатури. При чім не треба забувати, що після війни на ті концесії ніякого впливу більшовицьких заперечувань про „уступки та привілеї“. Практика більшовицької господарської діяльності розчарувала тих чужинців дуже болючо і вони отримавши за другим почали покидати „гостинні“ пороги більшовицького господарства. Це в свою чергу причинилося до підсумкового скрашування політики концесій та до посіву великого недовіри до більшовицької концесійної політики серед усіх капіталістів та капіталістичних підприємств Європи й Америки. На тім найгірше вибили очення, більшовицькі.

Господарські труднощі, ватимна криза в промислі, безробіття і в слід за тим величезне розхилення т. зв. економічних можливостей (особливо велика розбіжність сільсько-господарського і промислового їх рівня) привело до комуністів відновити старий оберт своєї концесійної політики при допомозі підком нових засобів. В чім же суть тих засобів? Отже слід нагадати ствердити, що досі віддавати більшовицькі концесії тільки для експлуатації природних і сирих багатств краю, при чім вважали це засобом для відповідного використання тих багатств для себе, бож самостійно вони цього робити не могли не маючи грошей. Тепер справа представляється дещо інакше. Більшовицькі рішили поширити концесії і на ділянку репродукуючого сировинного промислу. Досі в тій ділянці працював виключно „Більшовицький державний промисел“. Згаданої телеграми виходить, що чужинні капіталісти на основі нової концесійної політики повинні знову працювати в металургійного, автомобільного, паперового, текстильного, швейного та кравецького (вироб. одягу) промислу.

Але річ не в тім, що чужинці зможуть дістати нові концесії, а в тім, що відстануть їх на основі великих привілеїв у порівнянні з СРСР. А це найбільш важливе з них є митні полегшення при ввозі фабричних машин і фабричного обладнання для ліквідації фабрик, а далі ціла низка полегшень при ввозі транспортних засобів у СРСР. Означив я на тому невідоміх тих великих привілеїв. Во чим не найбільш важливим з них був той, що чужинці могли вивозити капіталісти зможуть

виробляти у фабриках (отримавши на основі концесійного договору) товар збувати безпосередньо на всіх ринках СРСР. Що це значить? Це означає, що побіч державної торгівлі, санкціонується у СРСР приватну, велику торгівлю, але торгівлю уприватнісних чужинців. Чим же не зводиться до абсурду комуністичних теорій та невідатних практик у націоналізації торгівлі?

Самозрозуміло, що для більшовицьких, які довели все своє господарство до стану цілковитої безвиглядності, а попри те, розчарували всіх, що спробували їх концесії, не було ніякого виходу. На такий шлях уприватнення чужого капіталу мусили вступити тому, що цего вимагали внутрішні обставини голодного на капітал господарства і промислу, а далі й тому, що без того не найшовся уже ні один чужинний капіталіст, охочий на вкладання капіталу в більшовицькі підприємства для самого експерименту. Чужі капіталісти готові лати капіталі, але під умовою, що матимуть з них великі доходи. Отже нові привілеї мають їм ті доходи забезпечити. Все це дуже гарне, але що в такому випадку з більшовицьким соціалізмом та соці-

ялістичною господаркою? А шомби — П повна невдача.

Тут насувається ще одно помічання. Якщо ця нова постанова про концесії вийде в життя, тоді буде в СРСР дві системи господарства побіч себе. Націоналізований і приватний промисел і націоналізований (монопольний) та приватний збут промислових продуктів. Отже буде конкуренція! А хто її буде регулювати та вгладжувати її канти? Мабути чужинні держави, що стоять за спиною своїх капіталістів. Таким чином поволі, але послідовно цілий промисел СРСР готов перейти в руки чужинців, бож він з приватним конкуренції не витримає. І неваж СРСР ставби тоді господарською колонією чужинного капіталу? На шом тоді було так завзято нищити весь капітал колоніальних своїх промисловців? Словом чужинці не та незрозумілі для українців смертельні речі. Щоб їх зрозуміти треба бути... комуністом. Бо тільки комуніст у силі виправдати і цю нову концесійну політику потребами і konieczностями пролетарської революції. По людськи думачі люди того ніколи не зрозуміють.

зати, що ми волимо його винищити. Однак американська дипломатія дуже поважно нас занепокоює, і краще бути готовим на все. З огляду на те окупація Наддніпрянщини, яка досі є в осередку наших сует, усувається в наших очах на шораз дальший план і виходить з моди — щось, наче довге волосся в жінок або довгі й тісні спідниці... зайва пуштина.

Французи остання увага не була по шутку, але він здержався з замітаннями проти неї, і тільки кинув:

— А що Японія?
— З нами, очевидно.
— А Канада?

— Канадійська доміна — наша передня сторожа в Новому Світі.

— Передня сторожа доволі не рада, коли вірити тому, що я чув зараз після покінчення війни, з уст канадійських офіцерів.

— Пригадайте собі, що сказав ваш Бонапарт про своїх гренадірів: вони все нарікають, але вони все й ідуть вперед. А, скажіть мені, друже, неваж ви не покористалися своєю гостинною в Лондоні, щоб поїхати до Портсмуту і оглянути кілька наших кораблів нового моделю? Кажуть, що воно дуже цікаве.

— Особливо американцям, каже сміючись француз. Та певняку вас, що наша палата посів широко роззявив рот, який хтось з наших депутатів або міністрів з трибуни розказав те, що ви мені кажете про нашу флотову угоду...

— Депутати, чи ні, мій друже, а люди завжди роззявляють рот, а навіть стають дуба, коли раптом діяльність вирине з фікції, з пустих балачок і з фальшивих істин. Те, що я вам тільки що говорив, є від доброго піл року притчею до яких-то у кількох найповажніших наших клубів... Ще одно — я майже забув пригадати справжній скандал: це-ж Америка, не хто інший, як в Європі, так в Азії, в Китаї, асела і нашо наші заходи на окремку блякаду більшовицьким одним культурним фронтом! Думаєте, що вона зробила це з любові до комунізму? Ні, з ненависті до нас! Вона вважає форми уряду і соціальні порядки якими-то минулими, підпадаючими еволюції, а натомість вона рахує на союз з традиційним Білим Мелмедом проти нас, Бритійського Кита. Але побачимо!

III.

Розмова сховаюлася на радянській, потім на взагалі східно-європейській питаннях, на Польщу, Україну, навіть Східну Галичину. І співробітничаві нашому знов пришлося почувати, з французьких і англійських уст одноозгідно, ту саму пісьмочку, яку в останньому році він мав прикрість чувати аж замало часу, в Парижі і в Лондоні: що „дуже відомі“ „українські дипломати“ (одного з них і названо іменем: це варшавський синьок колішнього бувковського діяча) апелюють, що інтереси Польщі й України на сході Європи, мова й засади тотожні, що коли в сирій питаннях, то тільки з дрібниць, що засідає Східна Галичина — тільки незначна частина великої України, яка й готова радо віддати її Польщі проти Росії! — тільки добути поштів проти Росії! — так дала, але поговорити що дуже цікаву теорію — річ зайва, бо ж читачі „Діла“ мають її і без того.

На біжучі теми.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 15. вересня 1928.

I.

Кілька днів тому химерний припадок знів одного вашого співробітника з двома колишніми добримі знайомими, з якими він часто стрічався й розмовляв, окремо й разом, у першій половині 1919 р., яких потім стрічав тільки рідко й випадково та з якими розмова на біжучі політичні теми розвинулася, себ-то відновила, що-тільки на днях. Один з цих знайомих — англійський закордонний службист; слово його мало велике значення в британській делегації на мирову конференцію. Другий розмовець — один з двох-трьох найвидатніших французьких публіцистів нашого часу, націоналіст, завзятий германофоб. Розмова котилася спершу біля питань, які з нашою батьківщиною мають тільки посередній звязок; ваш співробітник уважав відповіднішим туди не вступати, а мовчати й саушати.

Чи це добре буде переповісти ту, першу, частину розмови й нашому читачеві?

II.

— Так, мій дорогий (імярек) правда Ваша: парки тчуть... і то тільки в Бритійському Музеї. Недобрим духом нахиле в повітрі. Америка зайняла в наших журах те місце, яке займала перед війною Німеччина — те саме, яке держала Франція за Наполеона і перед ним. Долар силкується задушити фунт. Він іде до цієї мети з тою „ідеалістичною“ грубістю, яка характеризує другу галузку людей нашої мови. Американці опутані шалом простору, який заступає в них місце розуміння часу. Їм треба всього, і скрізь. Наступає година, коли треба буде їх почити, що Англія ще не зовсім спорохняла, та що вона ще не роздавлена агітацією декількох завзятих ідіотичних проповідників.

— Як воно? — перебив француз, живо зацікавлений.

— А, природно: показуючи зуби, чи то пак нашу флоту, яку Америка всіма силами хоче перевищити. Однак хоча Ви й не ахочите до уривку Вашої країни, то Ви неваж такі завязали три дрібні події: що ми заключили флотову угоду з Вами, мабути трохи менше пусту від той, яку недавно так пишмо підписували на Оресьському Побережжі. Угода ця дозріла наслідком одної великої флотової парали в Гаврі, де наша молода флоту представляла нашим знайомим зовсім не зле. Американці й не скривають свого недоволення нашою угодою, а Келльог демонстраційно обвинуватив Англію і поїхав з Парижа до Ірландії.

— Хочете сказати, що гаврський флотовий перегляд справді був уладжений з порозуміння, з „данти“ між Лондоном і Парижем?

— Не сумнівайтесь в цьому. Маніфестацію ту приготовлено віддана, в ході довгих перемов з британською адміраліцією. Не забувайте, що разом ми довжини супроти долара, і що вуйко Сам безоглядно, наче Шлоко, хоче відшукати з нас цей безмірний довг, до останнього гроша. Знов-же глибока причина небувалою безробіття, яка нас підкошує, а величезне соціальне американського поліна на всіх світових ринках. Ці ненажирі нас уже вигнали в багатьох предметах промислового вивозу. Це не може загнати в безконечність: це загрожує Англії революцією. Ваш Тіер сказав був, що революція так довго не переможе в Західній Європі, поки вона не запанує в Англії; а ми вже мали Макдональда, і подумайте революції вже піла над нами!

— Таким чином ви вже числитеся із аудитором між Європою — представленою нашим двома нашіями — зі З'єднаними Державами?

— Ще не запанує, і не треба й ка-

НОВИНКИ

— Не зради, а порушення спокою. Трьохденна розправа у Львові проти 7-х комуністів, обвинувачених у державній зраді, закінчилась зусилом лише 4 із них за порушення прилюдного спокою: Гринька Ситовського на 2 міс. тижня в'язниці, а Лебедєва і Шняля по 1 міс.

— Катастрофи. У Разомішній між Сенкевичівкою і Стояновом лісові поїзд з 5 вагонками на поспованім насипі. У Віленській між Зельною і Бонкова залізничний поїзд задарився з робітником; 5 убитих, 1 ранений. — На Долішній Шалеску військовий авто задарився з мотоциклеткою; 11 воєн ранених, 1 оббитий. — У Львові розбилося об дерево авто; 5 жертв.

— Великий балет на зразок чужинців опер хоче скласти місійний театр у Львові і шукає до нього гарних і метких панів і дічат.

— Маріжвинський Распутін. В оточенні суді в Пашку відсидів від кількох днів при зачиненні дверей розправа проти архієпископа Ковальського, обвинуваченого в тому, що перемінив свій монастир у дім розпусти. До розправи покликали кількох свідків. Знання пошкоджених молодих дічат, що були вчорайшній час у монастирі та черниці, що признають свою безсоромну поведінку Ковальського пригадують найчорніші сторінки перифрастичної літератури. Ковальський улаштував монастир по зразку масонських лож, підготувавши новачок до „вищого ступня“ чернецкого життя, яке по його думці дозволяло черниці проводити ночі у його келії, малолітнім купатись з ним і наказувало брати участь у „чортних богослужіннях“, себ-то оргіях. Ковальський і піддані йому єпископи поводяться на судовій розправі самовпевнено, немов би всі звинувачення їхніх жертв і свідків були чистою вигадкою.

— Річні містки. Офіційно вирішено, що 1 травня у Берліні відбудеться всеукраїнська будівельна виставка. Робота для її підготовки вже почалась. — 3 Литви виїхав 400 емігрантів з усім майном до Томської губернії, де радянський уряд виділив їм землю. — Бувший чемпіон боксу француз Карпентіє, що виступав у Парижі на сцені зважачованій до нь-порської „мюзік-голя“, — Падеревського закінчував до звукової фільми в Америці на 120.000 дол. — У Нью Йорку закінчився фільмний ситкомовий метч за участю Америки. Француз Коше побив американця Гантера у відомості 7:5, 3:6, 6:3, 6:4. — Підчас позачергових спортивних змагань у Люблінській один поліцейський упав мертво у перегонах. — Книжка Масарика „Світло революції“ розійшлась у Чехословаччині в 25.000 прим. — Польський уряд видає з нагоди 10-ліття самостійної Польщі дві пам'яткові медалі для учасників війни. — У вишній Євентосісисі 500 кавіи почало від кількох днів голодувати.

— Два поети про політику. В литовській газеті „Ехо Литви“ була поміщена недавня стаття російського поета К. Д. Бальмонта „Лист з Франції“ на тему польсько-литовських відносин. Цю статтю перекладали паризькі „Последнія Новости“. Її автор такій: Польська суспільність. Ці вірші та писемники знають найкраще як Бальмонт любить Польшу, а головне її літературу. Бальмонт аналізує Словачку-кого та Киспрівача і нестимий перекладач польської поезії. Отже ніхто не може його підірвати в недостатній символі до Польщі. Тому він у справі Вальми, „літ по законам божиї і законам людським, належала, належить і повинна належати до Литви“, Бальмонт „перекладає“, що між поляками, що словою своєю Польщі дорожать, найближче чинило людей, що гадать на це питання свободи, а не перекладають“. На цю статтю відповів згора Бальмонта відомою більшою статтю польський поет Лехон у „Літві Прован“, звертаючись до нього дружини „Константин Дмитрович“ з потужними аргументами, що „Польща шалася і могла віддати себе 500 літ тому збройовій війні з Литвою і своєю своєю культурою збрала те, що польська мова стала мовою Литви“, а генерал Желіговський не є „літвіном“, а „оборонці справедливості“.

— Чудакі. У степі Вашингтон місті Керпінської відкриває пам'ятник „королю Сегі“, що адже 1925 р. у 12 році існування „Сегі“ уявляється тому, що відає королю в сніг не може рикетись з нею в можливості: вона дала річку пересичити 15.000 літрів молока. — У Львові відкриває пани дітки дуже святощю перший клуб собак-ажентів. Присідники перших зборів капітан Гобс-анжак у промові, що члени клубу мо-

жуть бути лише чесні собаки доброї поведінки. Члени клубу носитимуть спеціальні мішки білоти-жетоми. Головою клубу вибраний Еверест Вальмак, пес, що видає неоцінені послуги на службі поліції.

— Ім'я „слайного“ батька. Дошка Распутіна Соломійова, що живе в Парижі і недавно дала чути про себе погрозою, що пічне процес проти вбивця свого батька киянка Юсупова — йде на сцену. Поки що на сцену „мюзік-голя“ „Фолі Бержер“ слайного своїм „голім“ балетом. Дирекція театру після вдалої проби з нею, поставила їй домагання, що на афішах буде вона називатись: „Дошка Распутіна“. Бо така реклама більше варга, ніж уесь її сценічний талант.

— Дрібні містки з СРСР. Совнарком призначив 150.000 руб. на поширення „Московського Дому Вчених“. — У Москві нема віса. Тому візники дають кошим чортій хліб. А тому його бракує в кооперативах для населення. — Цей зим перебудує проби літні між Москвою і Берліном, щоб перевірити можливість налаштувати постійну воздушну комунікацію. — У Катеринославщині арештували ватагу з 25 осіб, що за останніх 9 літ гуляла по різних містах на Україні. Її ватажком є Іван Яценко, а деякі з її членів брали участь у „махнівських“ нападках. Ватагу обвинувачують у 90 вбивствах і 300 грабінках. — У Ленінграді відкривають перший радіо-університет у СРСР. — У Харкові відкривають перший на Україні професійний університет з метою підготувати професійних працівників для товариств забезпечень і кооператив. — Цього року статистика ствердила незвичайний зріст кандидаток на вищі технічні школи. В інституті громадянських інженерів на 64 осіб адало іспит 15 жінок.

— Абд-ель-Крім на засланні. Спідробітник франц. „Експельзюра“ оповідає, як живе засланий французамі провідник мароканських повстанців Абд-ель-Крім. Франція повелась з ним лагідно. Його заслали на острів Зюгди з жінками, дітьми, вірними слугами та братом Магомедом. Він живе в прегарнім замку Моравус і він має почести короля на пенсії. Він ходить по парку серед прегарних цвітів, а тільки з віддалі стежить за ним французький артовий старшина. Абд-ель-Крім прикидається, буди-то не знає про існування цієї варті. Командант острова дозволив Абд-ель-Криму користуватись своїм авто. Абд-ель-Крім ніколи не паркує, немов би почував себе шаласним. Він пише тепер свої спомини, де буде доказувати, що він лише свату війну лише проти єв-панців, а його атигнули проти його волі у війну з Францією.

Театри.

Великий Міський Театр:
24-го г. 7:30 веч. „Пігун“, оперетка з Ельзеном Гістедт.
25-го г. 7:30 веч. „Ірідіон“, драма Красівського.

Кіно.

„Анозаль“. „Пожога Галичини“ (Переможець серця).
„Лек“. 6 182 „Знеславдана“.
„Окля“. „Сьоме небо“.
„Палас“. „Фальшівинки міліонів“ Гаррі Піл.
„Фатаморганга“. „Студент з Праги“.

ВІДОЗВИ й КОМУНІКАТИ.

Занки до зльокантованих залізничників львівської дирекції залізниць.

Дня 22-го вересня н. р. відбула делегація Т-ва „Визволення Допомога“ непрянт до служби службовців під промовою посла з-ра Степана Біжана і голови Т-ва Дмитра Колісника, зложена надто з пп. Микола Андрійчука, Тома Гаврилова і Михайла Селіска, конференцію з урядовими президентами акційської дирекції залізниць у справі прийняття до служби, згідно призначення експертів зльокантованих австрійських службовців львівської дирекції. На конференції устійливо діяв 10-го жовтня н. р. як останній резолюція вношення подати у справі прийняття до служби, згідно виплати смертності, після чого всі ці подання з рефератом бувають предлажені міністрові комунікації в Варшаві.

Підписані відомості всіх тих зльокантованих залізничників львівської дирекції, які досі ще не вносили потрібних подань, щоб надати до 10-го жовтня 1928 р. в листівку подання в двох примірниках на адресу: Дмитро Колісник, Львів, вул. Героївська 4. 9.

Хто не має вступу подання, нехай по него звернеться на „адамі тут“ адресу. З огляду на вичисленість послуги в тій справі, просимо до свого об'єкту при-кордонитися. — Посол з-ра Степана Біжана відкрити у Львові в Парламентарній „справах“ За Т-во „Визволення Допомога“ Дмитро Колісник, голова, Дмитро Біжак, секретар.

ОПОВІСТКИ.

Новий Український Театр під дир. Панаса Карабіновича.
Горохів

25/IX Циганка Лаз.
26/IX Гейша.
27/IX Визрест.

Звичайні Загальні Збори Ж'ночного Кружка ім. Ганни Барвінок у Львові відбудуться дня 2. жовтня н. р. в 5-й годині вечером в домі дівочої школи ім. Шевченка при вул. Мокнацького ч. 12. На денний порядок: 1. Відкриття Зборів. 2. Вибір президії. 3. Відчитання протоколу з останніх Зборів. 4. Звіт з діяльності Кружка: секретарський, касовий, шкільний. 5. Звіт Контрольної Комісії і внесення щодо віддання абсолюторії. 6. Вибір нової Старшини і Контрольної Комісії. 7. Вибір делегатів на Загальні Збори У. П. Т. 8. Внесення й ескендулі. — Якщо в означені часі не збереться приписане число членів. Збори відбудуться в годину пізніше без огляду на число присутніх. — М. Волошинова, К. Малицька.

Лежайськ! Загальні Збори членів Кружка Рідної Школи відбудуться дня 30. вересня 1928 р. о 15. год. в домі „Просвіти“ в Лежайську. — На денному порядку дуже важкі справи, тому проситься всіх членів Р. Ш. в Лежайщині і всіх членів-заточених конче прийти. — На збори прибудуть делегати Головної Управи „Рідної Школи“ зі Львова і соймовий посол. — Старшина. 605 1—1

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

ІНСТРУКТОРА для двох учеників (П. річ семінарії і І. клас гімназії) пошукує: Заряд Школи Кулява, почта Туринка. 601 1—2

Ф. О. ЯНУШЕВИЧ — вул. Віни. Пош. ч. 1. (бічна Зеленої) Тел. 59-60 505 3—5

НА осінній сезон! Найліпші і найкращі форми суконь, костюмів і плащів, тільки у Козловської, вул. Академічна ч. 22. 515 3—7

ГОДИНИК ВАШ буде найліпше на-правлений у найбільшій годинникарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів, пл. Маріївська 5. — З провінції просимо репаратів прислати поштою. — Старомодні лавські годинники переробляємо нарочно. 3 6 117-7

ПОШУКУЮ служницю до всього від І. Х. Українки досить інтелігентної, котра любить діти, скромних вимогань. Подати усілякі, свідоцтва, фотографію. Komisarz Pohorecki Pulawy. 593 2—2

ПАРЦЕЛЯ В ГРЕБЕНОВІ — чудового розміру, 400 сажнів, за 1300 дол. до продажу. Більш інформації в Торг. Пром. Банку, Львів, Бойма 4. 694 2—2

ВДОВА бездітна, або сирота по склянику, в середній віці, господарна, лагідна, з рекомендаціями поважних осіб, знайде влітку приміщення в домі у підписані. Олена Бенцінова, жила пароза в Старім Самборі. 591 2-3

В СІЛЯКИ годинникарсько-юбілерські роботи виконують найстаранніше Домбровські-Рояльовські Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 2481 а) 15—7

В СЯКІ УРЯДОВІ ІНСТАЛЯЦІЇ ЕЛЕКТРИЧНИХ у Львові і на провінції виконують соціально і швидко на довгих устатках. Консепційовані Запада електротехніки. Ф. Бабійчук, Львів, вул. Закарпатська ч. 3. і Ф. Бесен, вул. Вольвості ч. 3. (бічна Янівської). 607 1—1

ТОРГОВЛЯ в Бориславі пошукує без-жениго управителя садлу споживачого. С мешканця, світаю, онза і платити після умови. Посада від дня 1. жовтня н. р. Рефактується лише на фазіліна. — Зголошення поручено до „Торговля“ Борислава. 602 1—2

ПРИЙМУ студентки на стипендію. — Ко-стенька, вул. Куркова ч. 14. 603 1—1

Запросини до передплати на рік 1928-29.

З днем 1. жовтня 1928 р. починається другий рік існування журналу „ЖИТТЯ і ЗНАННЯ“

Хоч цей журнал довго відомий у кругах громадянства, проте в передплаті не найбільш такого поширення, як належало. Означе Т-во „Просвіта“ і видав-ця журналу мають ту славу віру, що в другому році видавництва зростає, бо найде відповісти статтями. Зміст і ангаже журналу безмісний.

— На рік випаде 12 номерів. — Кожен номер по 32 сторінки буде газетою ілюстрованою. — Журнал подає знання з різних галузей науки й життя.

Передплата на рік коштує 10 зол., на 6 місяців 9 зол., на 3 місяці 3 зол. Подати число коштує 2 зол. — Просимо відновити передплату. При відновленні зміню адресу попередню подати данню адресу.

Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Ринок ч. 10. П. о. Товариство „Просвіта“.

ОГолоШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Спеціаліст ледут легіна, серця і жовчухи

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 44.

432 | Пересвітлення Рентгеном. 19—21

ДЕНТИСТ

ЯКІВ НАСС

повернув і приймає

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

ЛІЖКО

ПОЛІВНЕ

„ПАТЕНТ“

в матеріалом, зай-мас дуже мало місця 30 зол. На провінцію висилаю по одержанню задатку. Фабрика Занс Лічачівська 132.

КОМПЛЕТ перша 30Л. 28.

6 ложок, 6 палок, 6 ложів і 6 казових ложочок з хінського срібла. II-га сорта 25 зол. у Б. ГРИНБЕРГА, Сикстуська 4.

ГУСТАВ ЛЮФТ

СПЕДТОР

Львів, вул. Зигмунтівська ч. II. Тел. 54—47.

погадожує: місцеві перепровадження, мебелі транспортні, всілякого рода довози, пакети, маганітуб, транспорт і перевіз машин, 433 час і т. п. 4—4

Рекламації цілові і залізничні.

КОНКУРС.

Видія Філі „Просвіта“ і Кружок УПТ в Теребовлі оголошують конкурс на посаду стагого урядовця обох товариств. Вимагається бодай лише середнє образования, курс освітній або дво-літня практика при освітньо-шкільних інституціях. Подання слати до 15.X. 1928 до видау Філі „Просвіта“ в Теребовлі. Умова на місці. 584 3—3

Подяка.

Коли неможлива смерть забрала на віки нашу найдорожчу матір в Сатурський Марту Трач, прибиті важким горем, почувалось до обов'язку подякувати всім тим людям і сусідам, котрі виявили о-созоту поміч нам і не жалували труду, щоб облегчити нам перенести сей тяжкий удар. В першій хвилині дякуємо нашим сусідам Виз. Панству Гієвчинським і Виз. Пани Чубатові за поміч в першій хвилині після смерті мамої матери і за раду та допомогу в часі похоронів, як також усім тим нашим сусідам, що довгі нічні години перебували коло померлої. Дякуємо Всю. О. дек В. Гронинському за провід в похороні, крім него Всю. о. М. Бризюк парохом Івачова горіш. О. Т. Богатчуков парохом Геродина і О. Кателіні Сембавою за заслугу участь в похороні аж на кладовищі і відправлення нагазиди. Дякуємо Виз. Панству Ст. Хуцурж за шире співчуття і вінець на доминок і Виз. Панству П. Чубатим за поміч в часі похоронів. — Виз. дякуємо всім тим Товаришам бю-роном і діяльним, своїм, сусідам і зна-комим, котрі своєю щирою участю причинилися до зменшення суцього образу і відпровідили нашу найдорожчу матір на місце вічного спокою. — Тернопіль, дня 18 вересня 1928. — Ален-сандер і Віктор, сини. Софія, сестра. 606 1—1